

perkast speelt, weet toch ook niet meer wie hij is, wie de flipper is. Als je mensen in het verkeer bezig ziet, in hun auto, of een tennisspeler met zijn raket, of een danser met zijn lijf, dan zie je toch dat dat eigen is aan de mens.

Etcetera: Wat hebben poppen volgens jou te vertellen over mensen?

Pat: Ik kijk naar wat mijn kinderen met hun poppen doen: zij vertellen hen alles wat wij hen vertellen, maar dan op een andere schaal. Ik speel met poppen omdat dat een wereld in het klein is. Een pop is een klein mensje.

Etcetera: Een pop is ook een mechaniekje, iets manipuleerbaars. In De Muinzenberg (1991) bijvoorbeeld laat je één van je geslachtsloze popjes op een fietsje rondrijden. Het wordt aangedreven als een levenloos mechaniekje.

Pat: Als ik naar een mechaniekje kijk, dan denk ik aan de man die dat mechaniekje gemaakt heeft. Die man probeert mij iets te vertellen met dat mechaniekje, één of andere emotie over te brengen, één of andere pijn.

Dirk: Zou je ziek worden mochten ze je de mogelijkheid tot theatermaken afnemen?

Pat: Dat is een moeilijke vraag. (pauze) Je kan dat toch niemand afnemen?

Dirk: Nee, natuurlijk niet, (stille) maar op een bepaald moment is het gedaan, je gaat met pensioen of wat dan ook. Er kan een tijd komen dat je voelt dat je uitgepraat bent, of dat er niemand meer naar je luistert. Dat is ook de zorg waar ik mee bezig ben, als leidinggevend figuur van een huis dat pretendeert actueel werk te brengen. Dat houdt me bezig: mensen met een creatiedrift die op een bepaald moment voelen dat er een limiet komt. Je kan natuurlijk zeggen dat Picasso heel zijn leven geschilderd heeft,...

Pat: Ik zou graag hebben dat ze mij een stuk afnemen, zodat ik op een ander toerental kan draaien. Ik mis nu een hoop dingen: ik teken niet meer, ik maak geen decors meer voor anderen, omdat ik in die molen zit. Mochten ze mij het ene afnemen, krijg ik weer tijd voor al dat soort dingen.

Dirk: Maar je blijft toch gefascineerd door het spelen, niet? Zelf op de scène staan en deel uitmaken van het spel?

Pat: Ik speel om dingen te tonen, omdat er niet zoveel mensen zijn die op die manier spelen – maar het heeft natuurlijk geen zin om een school Pat Van Hemelrijcken te openen – en om de magie die je beleeft.

Dirk: Ik heb in *Bernadetje* gespeeld en heb daar veel goede herinneringen aan, maar toch kan ik niet zeggen dat ik het weer te pakken heb. Ik speel niet meer, ik heb het niet meer nodig. Ik ga nog wel een dansduet maken met Dirk Roofthoofd, maar dat vind ik dan een statement naar het danstheater toe. Ik wil zelfs niet meer regisseren. Ik wil achteraan staan, zorgen dat er dingen gebeuren. Het fascineert mij waarom ik niet die drift heb om dat verder te doen.

Etcetera: Vlak na de voorstelling wou ik je eigenlijk maar één vraag te stellen: bent u gek?

Dirk: Natuurlijk is hij gek!

(Pat heeft in de loop van het gesprek met een stalen gezicht een metershoge stapel papieren servietten voor mijn neus gedeponneerd, toen hij in de mot kreeg dat ik in een verdoken doch woeste strijd verwickeld zat met mijn veel te kleine zakdoekje voor mijn veel te grote verkoudheid.)

Etcetera: En dan zie ik die stapel servietten naast mij, en denk: hij is gek.

Pat: Ben ik daarom gek? Ik ben een papa, en als mijn kindjes moeten snuiten, dan geef ik ze iets om in te snuiten.

CULTUREEL CENTRUM GILDHOF - TIELT

Seizoen '98-'99

Theater

Het Toneelhuis - Peter De Graaf - Het Gevolg - Antje De Boeck - De Tijd - Antigone/Hollandia - Chris Lomme - Theater Zuidpool - Warre Borgmans - Limelight - François Beuckelaers - Compagnie De Koe.

Humor/Muziek

Kamagurka & Her Seele - Frank Boeijen - Kommil Foo - Herman Brusselmans & Piet De Praitere - Roland & Vapore - Stef Bos - Squonk Opera - De Embryo's.

Jonge Leeuwen

Theater Ibycus / Aidan Chambers - Hush, Hush, Hush - Latrinité - Victoria.

Inlichtingen en reservaties: C.C. Gildhof, Sint-Michielstraat 9, 8700 Tielt.
Tel.: 051/40.29.35 - Fax: 051/40.83.29.